

скорость. Затова, кога слушаеме свирня, и отблизо и отдалечь гласове-ти стигать до насъ съ такъвъ радъ, съ какъвто радъ излизать отъ мѣсто. Ако да са прѣдавахъ едни гласове по-скоро, а други по-забавно, то свирна отъ нѣколко далечь ще са чье размѣшана, та никакъ сладость не ще има.

Отъ много-то опыты, по които може да са познае, съ какъвъ скорость са прѣдава гласъ-тъ въ въздуха, най-добрь е той: кога са пушне съ пушкя или съ топъ, то въ едно мгновеніе излиза и свѣтъ и гласъ, а челоука, като стои нѣколко надалечь отъ онска мѣсто, дѣто е пушнято, пръвѣ види свѣта, а послѣ чье гласа. Това става така, зачтото свѣтъ-тъ врьви толкова чверсто, чтото колко отдалечь да го гландаме на земь-гя или въ атмосферя-тъ, щемъ го видимъ въ сѣще-то врьма, кога излиза; а гласъ-тъ врьви много по-забавно. Спорадъ това, като знаемъ, колко на-далечь стоимъ отъ едно мѣсто, дѣто е пушнято, и забѣлѣжимъ добръ, колко врьма замине откакъ видимъ свѣта, докѣ да чьемъ и гласа, щемъ познаемъ тогава съ какъвъ скорость врьви гласъ-тъ.

Такъвъ опытъ е направенъ най-вѣрно при градъ Паризъ въ 1822 лѣто отъ най-пръвы физици, и найдено е, какво гласъ-тъ въ еднѣ секундѣ при срѣднѣ топлинѣ прѣминува въ въздуха до 340 метры, а при по-голѣмѣ топлинѣ и скорость-та му става по-голѣма. Съ нѣкои опыты сѣ нашли, какво въ водѣ гласъ-тъ са распространява съ скорость 4 пѣти и повече по-голѣмѣ, а прѣзъ твърды тѣла още много по-скоро